

komsskat her har været for, at man ikke veed, hvad man skal stemme for, at man nok kan stemme for Skatten, men ikke for Eigningsmaaden, eller, at man nok kan stemme for Eigningsmaaden, men ikke for Skatten.

Frederiksen: Den ærede Ordfører mindede om, at vi for nogle Aar siden have behandlet en communal Skattelov og bebrejdede os, at vi, efterat vi dengang ikke vilde have Reglerne for Indkomsskattningen indført i Communalloven, nu fort efter forlangte noget Saadant. Jeg kan ikke sige Andet, end at jeg for mit Vedkommende hører til dem, der modsatte mig, at disse Regler bleve indførte i Landcommunalloven. Jeg sagde et Par Ord derimod og stemte derimod, men jeg gjorde det udtrykkeligt alene, fordi det ikke var Formuesskat, men udelukkende Indkomsskat, der var Tale om. De samme Grunde, der gjøre, at vi ikke vilde have Statskatten slaaet fast i den særlige Form, der her er bragt i Forslag, ganske de samme Grunde og udelukkende disse bevægede mig til at fravaade og stemme imod det Forslag, som dengang var stillet til Communalloven. Jeg kjender jo ganske vist ikke fuldstændigt Dufferne med Hensyn til Communalskatten omkring i Landet, men jeg kjender dem paa enkelte Steder, og der gaae de bestemt ud paa at faae en ny communal Skattelov med nærmere Regler i forskjellige Retninger, og jeg troer, at forsaavidt man former sine Duffer, saa gaae de omtrent i den Retning, der her er antydet. Den ærede Ordfører kom tilbage til Spørgsmaalet om Formuens Beskatning og henviste til den Ulighed, der dog var i de Indtægter, som mange Formuesgjenstande give under forskjellige Forhold. Det er ganske vist, at man i visse Tilfælde kan være lidt haard ved saaledes at tage Formuen som Gvne istedetfor som Indtægt, men det opvætes ved tilsvarende mildere Behandling, hvor der er større Indtægt; til Gjengjæld for denne Haardhed er en tilsvarende Lempelse derved, at, hvad der er særegen Indtægt, kommer ikke ind under Formuens Beskatning, det bliver ialfald henviist til denne lempelige Behandling som Indkomst af personlig Virksomhed. Det er for den gennem-

snitlige Nettoindtægt, at Formuens Værdi er et nøiagtigt Udtryk. Man maa jo i disse Forhold, navnlig naar man vil have nogenlunde faste Regler, altid lade sig nøie med et Gjennemsnit, det gjælder i dette, som i de fleste andre Tilfælde. Jeg for mit Vedkommende deler iaar det Standpunkt, som før altid er forsvaret af den ærede Ordfører, at vi hellere maae nøies med en midlertidig Lov end med en fast Lov, som man ikke kan være tilfreds med. Der er Ingen, der saa tydelig og stærkt har fremhævet dette som netop den ærede Ordfører, ogsaa han har netop henviist til det Usikkelige i at faae Communalbeskatningen slaaet fast som Grundlag for Indkomsskatten. Jeg har her Rigsdagstidenden fra 1851—52 liggende for mig, og jeg seer deri de bestemteste Udtalelser i den Retning af den ærede Ordfører selv om, at det, vi skulde gjøre for at komme til en Indkomsskat, var at gaae til Communerne og reformere Communeskatten. Han indrømmede dengang, at man her i høt Grad trængte til en Reform, og han vilde da selv gjøre dette for at grunde Statskatten derpaa. Jeg har nu senere fulgt den ærede Ordfører ved Spørgsmaalet om Contingentskatten, og jeg har gjort det, naaget jeg egentlig i og for sig var en Modstander af dette System, men fordi jeg ikke kunde Andet end indrømme, at det, hvorefter det først og fremmest gjaldt ved Indkomsskatten, var at faae Sikkerhed, at faae Noget at holde sig til, og jeg kan ikke Andet end fastholde ganske de samme Anskuelser iaar. Ikke engang ved Contingentskatten har man været istand til virkelig at faae fremdraget Indtægten paa mange Punkter. Jeg har havt Vellyst til at gjøre mig bekendt med nogle af Skattecommisfairernes Beretninger, og jeg har der seet de meest fremtrædende Exempler paa den Usikkerhed, som der var tilstede trods det stærke Hjælpeindbøt, man havde i Indkomstens Reparering paa Communerne. Jeg har f. Ex. seet, at der i to nærliggende Communer, Svendborg og Rudkjøbing, fremkom den største Forskjellighed. Paa det ene Sted var det ikke Andet end et løseligt Skjøn, hvorefter man var gaaet frem, paa det andet Sted havde man ansat alle de Velhavende overmaade